

FOKUS I
Albania - Kosovo

Seria E

**Jezusi në jetën
tuaj të përditshme**

FOKUSI – Seri E

Jezusi në jetën tuaj të përditshme

Tabela e përmbajtjes

Tema e parë: Vendi ku Zoti të thërret	2
Tema e dytë: Kur ecja bëhet e vështirë	11
Tema e tretë: Pajisur për jetën	21
Tema e katërt: Urdhëri i madh i dashurisë	29
Tema e pestë: Ati ynë që je në qiej	37

Tema e parë: Vendi ku Zoti të thërret

Vendi ku Zoti të thërret

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi dhe lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij gjatë kësaj bisede.

Ndarja e tregimeve

Në librat e mëparshëm të Fokusit kemi folur për Jezusin, i cili rrinte me njerëz. Ai është i Gjalli në mesin tonë. Me anë të Frymës së Tij Ai jeton në ne dhe Ai është aktiv në botë nëpërmjet nesh.

Në këtë libër ne reflektojmë mbi pyetjen: Ku është Jezusi i dukshëm në botën tonë? Dhe çfarë pritet prej nesh kur mendojmë për dëshminë tonë ndaj jobesimtarëve?

Do të shohim një video në të cilën njerëzit flasin se si jetojnë si të krishterë në vendin ku jetojnë.

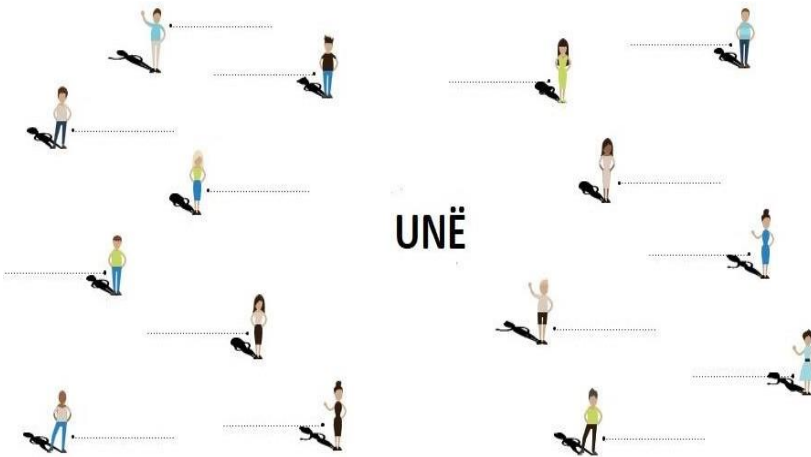
- Me cilin person në video identifikoheni më shumë? Pse?

Pyetja 1

- Vizatimi më poshtë tregon të gjithë llojet e njerëzve që takoni (pothuajse) çdo ditë. Me disa keni kontakte të mira, me të tjerët më pak. Mendoni për familjen tuaj, komshinjtë, kolegët, etj. Plotësoni emrat e tyre në vizatim.
- Cilët nga këta njerëz janë gjithashtu të krishterë? Cilët nuk janë të krishterë? Cilët jo të krishterë janë të hapur për një bisedë rreth besimit të krishterë?

Hyrje

Numri i të krishterëve në Shqipëri dhe Kosovë është i vogël. Vlerësohet se vetëm rreth 0.5% e popullsisë në Shqipëri është ungjillore. Përveç kësaj, ka kryesisht myslimanë, bektashinj, katolikë dhe ortodoksë. Gjithashtu, ekziston një grup i madh njerëzish që nuk janë realisht të interesuar për fenë, edhe pse mund të jenë me origjinë myslimane, bektashiane etj.

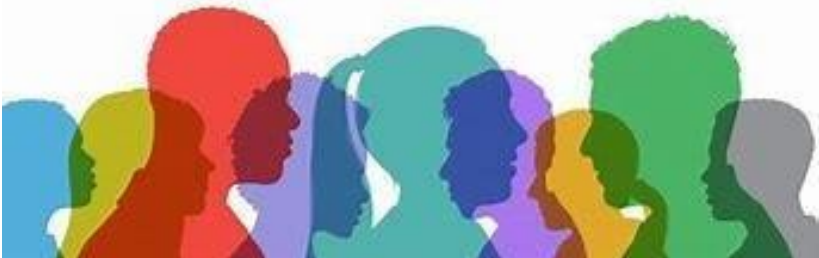

Pra grupi i besimtarëve ungjillorë është shumë i vogël. Prandaj, ndonjëherë mund të ndiheni shumë të vetmuar në dëshirën tuaj për t'i shërbyer sinqerisht Perëndisë. Kjo është arsyeja pse është kaq e rëndësishme të mblidhemi rregullisht me besimtarë të tjerë për të adhuruar Perëndinë, për të kënduar, për t'u lutur dhe për të lexuar Biblën. Sidomos gjatë shërbesave të së dielës ne mund të inkurajojmë njëri-tjetrin. Por më pas kur shkojmë në shtëpi dhe fillojmë javën e re, duket sikur jemi përsëri të gjithë vetëm. Sigurisht që ne e dimë se Zoti dëshiron të jetë gjithmonë me ne, por si e njohim praninë e tij në një botë me kaq shumë jobesimtarë? Si e vërejmë Zotin kur jemi në punë, në shkollë, në familjen tonë? A është Zoti me ne kur përballemi me korrupsion ose abuzim me pushtetin, ndonjëherë edhe brenda kishës? Si e përjetojmë Zotin kur ka tensione në familje, kur shohim televizor, kur udhëtojmë ose kur shikojmë Facebook-un në telefonin tonë?

Ne besojmë dhe rrëfejmë se Jezusi është Zot i çdo aspekti të jetës sonë. Nëse vërtet e besojmë këtë, atëherë kjo ndikon në mënyrën se si jetojmë jetën tonë. Pastaj kjo ndikon në atë që ne bëjmë. Kjo ndikon në qëndrimin tonë. Bibla thotë se Perëndia na ka thirrur në një vend të caktuar për të qenë domethënës për të tjerët.

Pyetja 2

A e dimë për njëri-tjetrin se çfarë bëjmë në jetën e përditshme? A kanë punë apo po studiojnë? Cilat janë sfidat më të mëdha që ju si të krishterë përballeni në jetën tuaj të përditshme? Si mund t'ju ndihmojnë besimtarët e tjerë me këtë?

Lexoni Biblën

Jeremia 29:4-14

4 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, tërë të internuarve që unë kam çuar në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni:

5 Ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshte dhe hani frytet e tyre.

6 Merrni gra dhe bëni bij dhe bija, merrni gra për bijtë tuaj dhe martojini vajzat tuaja që të lindin bij dhe bija, me qëllim që atje të shumoheni dhe të mos pakësoheni.

7 Kërkoni të mirën e qytetit ku ju kam çuar në robëri dhe lutjuni Zotit për të, sepse mirëqenia juaj varet nga mirëqenia e tij.

8 Kështu thotë në të vërtetë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Të mos ju mashtrojnë profetët dhe shortarët tuaj që janë midis jush, mos merrni parasysh ëndrrat që shikoni.

9 Sepse ju profetizojnë në mënyrë të rreme në emrin tim; unë nuk i kam dërguar", thotë Zoti.

10 "Kështu thotë Zoti: Kur të mbushen shtatëdhjetë vjet për Babiloninë, unë do t'ju vizitoj dhe do ta realizoj fjalën time të mirë, duke bërë të riktheheni në këtë vend.

11 Sepse unë i njoh mendimet që kam për ju", thotë Zoti, **"mendime paqeje dhe jo të së keqes, për t'ju dhënë një të ardhme dhe një shpresë.**

12 Do të më kërkoni dhe do të vini të më luteni, dhe unë do t'ju kënaq.

13 Do të më kërkoni dhe do të më gjeni, sepse do të më kërkoni me gjithë zemrën tuaj.

14 Unë do të bëj që ju të më gjeni", thotë Zoti, "dhe do t'ju kthej nga robëria juaj; do t'ju mbledh nga të gjitha kombet dhe nga të gjitha vendet ku ju kam shpërndarë", thotë Zoti; "dhe do t'ju çoj përsëri në vendin prej të cilit ju çova në robëri.

Pyetja 3

Në këtë pasazh biblik, izraelitët e gjejnë veten në situatën ekstreme të një mërgimi. Si i ndihmon Perëndia që ta shohin situatën e tyre me sy të ndryshëm?

Letër nga Zoti

Izraelitët morën një letër nga Jeremia. Ai kishte mbetur prapa në Jeruzalem, ndërsa një pjesë e madhe e popullit të Izraelit ishte marrë nga Nebukadnetsari (shih 2 Kronikave 36:17 -21). Jeremia thekson se ishte Perëndia që i çoi në robëri (v. 4): Ata mund të kenë menduar se do të ktheheshin së shpejti, por kjo nuk po ndodh siç do të donin. Ata duhet të qëndrojnë për shtatëdhjetë vjet në atë vend. Kjo do të marrë një ose dy breza! Është dënimi i Zotit për pabesinë e njerëzve. Nevojitet pendimi dhe përlësia. Në të njëjtën kohë, Zoti tregon se Ai është në kontroll, pavarësisht gjithçkaje. Të dëbuarit nuk ishin skllëvër dhe mund të lëviznin lirshëm dhe të ndërtonin një jetë në vendin e huaj. Jeremia tregon se ata duhet të qëndrojnë në Babiloni për momentin duke 'u vendosur' atje: duke ndërtuar shtëpi, duke mbjellë kopshte, duke mbjellë dhe korrur (v. 5). Jo vetëm këtë brez, por edhe të ardhmen. Perëndia i thërret ata të martohen, megjithëse me të mërguar të tjerë (shih Ligji i Përtërirë 7:3) dhe të kenë fëmijë së bashku (v. 6). Ata nuk duhet të izoloohen atje, por të marrin pjesë plotësisht.

Lutuni për paqe aty ku jetoni

Perëndia nuk u thotë vetëm të mërguarve që për momentin të vendosen në territore armiqësore. Por Ai kërkon diçka shtesë. Diçka e padëgjuar në atë kohë: Kërkoni paqe për vendin ku jeni dhe lutuni Perëndisë për të (v. 7). Pse duhet të luten për paqe? Sepse paqja për qytetin është edhe paqja e tyre, shpjegon Jeremia. Në vargun 7, Jeremia përdor fjalën "shalom" (paqe) tri herë. Ata jetuan në një kohë të vështirë, të ndarë nga tempulli i Perëndisë, megjithatë Jeremia i thërret që të mos izoloohen, por të ndajnë përgjegjësinë brenda shoqërisë (të ligë) në të cilën jetojnë.

Duket se është një referencë për Dhiatën e Re ku Pali te Romakëve 13:1-12 dhe 1 Timoteut 2:1-3 bën thirrje për t'u lutur për qeverinë dhe autoritetet. Gjithashtu në kohën e Palit, besimtarët dominoheshin nga kombe që nuk e njihnin Perëndinë e Izraelit. Paqja që i jepni atij që ka pushtet mbi ju do t'ju sjellë gjithashtu prosperitet. Si i krishterë, ju mund t'a shihni jetën tuaj në shoqërinë shqiptare/kosovare si një jetë në tjetërsim.

Ne jetojmë në një shoqëri laike, ku besimi dhe Zoti nuk luajnë asnjë rol. Por kjo nuk do të thotë që ne duhet të mbajmë distancë nga kjo shoqëri. Ne mund të zëmë plotësisht vendin tonë dhe Zoti është me ne në aktivitetet tona të përditshme. Këto aktivitete janë të rëndësishme për Zotin. Ai na thërret të jemi një bekim në vendin tonë. Pra, le të mos jemi shumë të shpejtë për të qenë negativë për njerëzit, vendin ose qeverinë tonë.

Pyetja 4

- a. Çfarë do të thoshte konkretisht thirrja drejtuar izraelitëve për t'u përkushtuar ndaj paqes? Si do t'a kishin bërë këtë?
- b. Si mund të kërkojmë ne paqe për ata që na rrethojnë në jetën tonë? Shikoni emrat që keni shkruar në pyetjen 1.

c. Ndonjëherë mund të dëgjosh njerëz që thonë se Shqipëria apo Kosova janë të mallkuar nga Zoti se ka shumë korrupsion dhe varfëri. “Nuk do të funksionojë kurrë. Më mirë të emigroni”. Si u përgjigjeni këtyre deklaratave kur mendoni për Jereminë 29?

Përgjigja e Zotit ndaj lutjes

Zoti kujdeset për zemrat e të mërguarve. Ai thërret në vargjet 12 dhe 13 që të:

- Thërrisni Atë;
- Shkoni tek Ai;
- Lutuni Atij;
- Kërkoni Atë me gjithë zemër.

Përgjigja e Perëndisë ndaj qëndrimit adhurues të të mërguarve janë premtimet e mëposhtme:

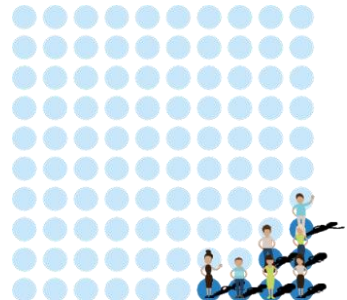
- Perëndia do t'i dëgjojë ata;
- Zoti do të gjendet prej tyre;
- Perëndia do t'i kthejë rrethanat e tyre;
- Zoti do t'i sjellë në shtëpi.

Kur ata i bëjnë këto gjëra, ata udhëheqin një mënyrë jetese të nderimit dhe adhurimit të Zotit, dhe kjo ishte pikërisht ajo që Ai synonte. Që ata të kthehen tek Ai përsëri.

Kisha e mbledhur

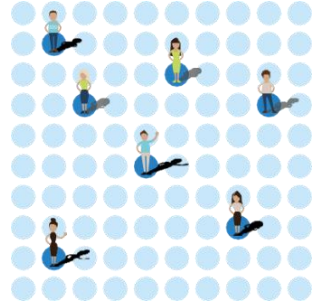
Të dielën jemi mbledhur si kishë, si personat në figurë. Ne bashkohemi si një grup besimtarësh për një shërbim adhurimi. Këndojmë, lutemi dhe dëgjojmë Fjalën e Perëndisë si trupi i Krishtit. Adhurimi i Zotit dhe mësimi nga Bibla së bashku forcon besimin tonë, duke na thirrur përsëri te Perëndia dhe te njëri-tjetri

vazhdimisht: ne kemi nevojë për të. Këtu rreh zemra e besimit tonë.

Kisha e shpërndarë

Pjesën tjetër të javës jemi të shpërndarë si kishë dhe punojmë si punëtorë ndërtimi, shkencëtarë, prindër, kujdestarë, bankierë ose infermierë. Jemi të shpërndarë në shoqëri. Mund ta shihni në figurën e dytë. Gjithashtu në atë vend, në shtëpi dhe në punë, ne bëjmë gjithçka që bëjmë në emër të Jezusit dhe

përdorim dhuratat dhe burimet tona për të mirën e të gjithë shoqërisë. Si i krishterë ju përfaqësoni Krishtin dhe kishën në pozicionin që keni në shoqëri. Nëse gjithçka shkon mirë, do të pajiseni në kishë për jetën tuaj në shoqëri. Në kishë mëson se si si i krishterë mund të tregosh diçka nga Jezusi në shoqëri. Aty do të takoni njerëzit që ende nuk e njohin Zotin!

Pyetja 5

Tek Jeremia 29, Perëndia i thërret njerëzit të mos izoloohen, por të jenë një bekim për të tjerët.

Si përpiqeni të sillni "paqe" në vendin tuaj të punës ose në lagjen ku Zoti ju ka thirrur?

Në lëvizje

Si mund ta ndihmosh veten që të mendosh më shpesh për thirrjen që ke në jetë për të qenë një bekim? Më poshtë janë disa shembuj:

1. Varni tekstin nga Jeremia 29 në dhomën tende: "Lutuni për paqen e qytetit";
2. Posto rregullisht mesazhe pozitive në Facebook që mund t'i bëjnë njerëzit të lumtur. P.sh. vargjet biblike ose dëshmi inkurajuese;
3. Ndhimmo dikë nga pyetja 1 që e ka të vështirë;
4. Lutu rregullisht për 1 ose 2 persona nga pyetja 1;
5. Përshendet, buzëqesh ose komplimento dikë nga pyetja 1 që takon rregullisht. Ky gjest i vogël mund të thotë shumë për dikë tjetër;
6. Ngjitni tekstin nga Jeremia 29 në telefon, laptop ose televizor, në mënyrë që të mbani mend rregullisht të kërkon paqen për të tjerët.
7. Shto të tjera nëse dëshiron.

Cilin shembull do të dëshironit të provonit javën e ardhshme?

Lutje

Pyesni paraprakisht nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Falënderojmë Perëndinë për Frymën e Tij që na ndihmon të kërkojmë paqe për të tjerët dhe për veten tonë. Lutuni për urtësi që ne ta bëjmë këtë në mënyrën e duhur.

Tema e dytë: Kur ecja bëhet e vështirë

Kur ecja bëhet e vështirë

Lutje

Falënderojmë Perëndinë për Frymën e tij që na ndihmon të mbajmë besimin tek ai, edhe në dyshime dhe rrethana të vështira. Lutuni për udhëzimin e tij në çdo bisedë.

Hyrje

Kur jeta shkon mirë, shpesh keni kohë të mendoni për të tjerët. Por, çka nëse ndiheni sikur keni humbur kontrollin mbi atë që po ndodh, kur thjesht të mbijetoni është shqetësimi juaj kryesor? Në momente si këto, pyetja nuk është nëse Zoti mund të më përdorë mua, por a do mund t'a kaloj këtë javë me të gjithë këtë barrë mbi supe.

Si qëndroni në mes të njerëzve të tjerë si i krishterë, nëse kjo nuk është e lehtë? Ndoshta ka tensione në familjen tuaj ose mjedisi juaj i punës është stresues, ose jeni përballë një zgjedhjeje të komplikuar. Në ato rrethana, "të jesh dëshmitar i Krishtit" tingëllon bukur, por a nuk është një ideal i lartë i paarritshëm?

Sot lexojmë për Danielin. E kishte shumë të vështirë të shprehte besimin e tij. Ajo të kujton periudhën në Shqipëri nga viti 1967 deri në vitin 1991 kur të gjitha format e fesë u ndaluan dhe Shqipëria u shpall zyrtarisht një shtet ateist. Për fat të mirë, tani është e lirë që gjithë të besojnë, por ndonjëherë mund të përjetohet ende me shumë kundërshtime ose indiferencë.

Lexoni Biblën

Danieli 1:1-21

1 Në vitin e tretë të mbretërimit të Jehojakimit; mbretit të Judës, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, u nis kundër Jeruzalemit dhe e rethoi.

2 Zoti atëherë dha në duart e tij Jehojakimin, mbretin e Judës, bashkë me një pjesë të orendive të shtëpisë së Perëndisë, që ai i transportoi në vendin e Shinarit, në shtëpinë e perëndisë së tij dhe i vendosi orenditë në shtëpinë e thesarit të perëndisë së tij.

3 Pastaj mbreti i tha Ashpenazit, kreut të eunukëve të tij, t'i sjellë disa nga djemtë e Izraelit, qofshin prej fisi mbretëror apo prej familjesh fisnike,

4 të rinj që të mos kishin asnjë të metë, por të hijshëm, të pajisur me urti, që të kishin njohuri dhe të mësonin shpejt, që të ishin të aftë të shërbenin në pallatin e mbretit dhe të cilëve të mund t'u mësohej letërsia dhe gjuha e Kaldeasve.

5 Mbreti u caktoi atyre një racion të përditshëm ushqimesh të shijshme nga ato të mbretit dhe verë nga ajo që ai vetë pinte; ata duhet të edukoheshin në tre vjet, në mbarim të të cilëve do të kalonin në shërbim të mbretit.

6 Midis tyre ishin bijtë e Judës: Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria.

7 Kreu i eunukëve u vuri atyre emra të tjerë: Danielit i vuri emrin Beltshatsar, Hananiahut Shadrak, Mishaelit Meshak dhe Azarias Abed-nego.

8 Por Danieli vendosi në zemër të tij të mos e ndotë veten me ushqimet e shijshme të mbretit dhe me verën që pinte ai vetë; dhe i kërkoi kreut të eunukëve ta lejonte që të mos ndotej.

9 Perëndia bëri që Danieli të gjejë hir dhe dhemshuri te kreu i eunukëve.

Danieli 1:1-21

10 Kreu i eunukëve i tha pastaj Danielit: "Unë kam frikë nga mbreti, zoti im, që ka caktuar ushqimin tuaj dhe pijen tuaj. Pse ai duhet të shikojë fytyrat tuaja më të trishtuara nga ato të të rinjve të moshës suaj? Kështu do të vinit në rrezik kokën time te mbreti".

11 Atëherë Danieli i tha Meltsarit, që kreu i eunukëve kishte caktuar si të parë mbi Danielin, Hananiahun, Mishaelin dhe Azarian;

12 "Të lutem, vëri në provë shërbëtorët e tu për dhjetë ditë, dhe të na jepen perime për të ngrënë dhe ujë për të pirë.

13 Pastaj të ekzaminohet në praninë tënde pamja jonë dhe pamja e të rinjve që hanë ushqimet e shijshme të mbretit; do të veprosht pastaj me shërbëtorët e tu në bazë të asaj që do të shikosh".

14 Ai e pranoi këtë propozim të tyre dhe i vuri në provë dhjetë ditë.

15 Në mbarim të dhjetë ditëve pamja e tyre dukej më e bukur dhe e kishin mishin më të plotë se të gjithë djemtë që kishin ngrënë gjellët e shijshme të mbretit.

16 Kështu Meltsari u hoqi atyre gjellët e shijshme dhe verën që duhet të pinin dhe u dha perime.

17 Katër të rinjve Perëndia u dha njohuri dhe mend në gjithë letërsinë dhe diturinë; dhe Danieli fitoi njohuri për çdo lloj vegimi dhe ëndrrë.

18 Në mbarim të kohës së caktuar nga mbreti që t'ia çonin këta të rinj, kreu i eunukëve i shpuri përpara Nebukadnetsarit.

19 Mbreti foli me ta, por midis tyre nuk u gjet asnjë si Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria, prandaj këta u pranuan në shërbim të mbretit.

20 Dhe mbi çdo çështje që kërkonte dituri dhe gjykim dhe për të cilat mund t'i pyeste mbreti, i gjeti dhjetë herë më lart se tërë magjistarët dhe astrologët që ishin në tërë mbretërinë e tij.

21 Kështu Danieli vazhdoi deri në vitin e parë të mbretit Kir.

Kursi

Danieli ishte ende i ri kur Nabukadnetsari, mbreti i Babilonisë, rrethoi Jeruzalemin dhe mori atë që donte (v. 1-2). Ai solli gjithashtu nga Izraeli në Babiloni të rinj të pashëm e të arsyeshëm të familjeve të shquara (v. 3). Miqtë e Danielit quheshin Hanaja, Misaeli dhe Azariah. Këta të rinj hebrenj duhej të mbijetonin në një mjedis krejtësisht pagan. Ata ishin të mbushur me edukim (fetar) në përgatitje për një detyrë të rëndësishme administrative në perandorinë botërore të atyre ditëve (v. 4). Për t'i bërë ata të aftë fizikisht për këtë qëllim, mbreti përcaktoi menunë e tyre (v. 5). Ndikimi i paganizmit duket total. Si hebrenj të dëbuar, të rinjtë nuk mund të ndikonin në situatën e tyre.

Pyetja 1

- Çfarë vëreni në lidhje me qëndrimin, sjelljen, fjalët, veprimet e Danielit?
- A njihni njerëz në kohën tonë që janë kaq të fortë në besimin e tyre?
- Në cilat fusha do të dëshironit të ishit më të fortë në besimin tuaj?

Emri hebre	Emri në Babiloni
Daniel (Zoti është gjykatës)	Beltshazzar (Marduku ia mbroftë jetën)
Hanaja (Zoti tregon mëshirë)	Shadrach (Aku - hyjni e hënës)

Misaeli (kush është si Zoti?)	Meshach (që është si Aku)
Azariah (Zoti ndihmon)	Abed Nego (shërbëtor i Negos)

Pyetja 2

Në shumë kultura, emrat kanë një kuptim të thellë dhe thonë diçka për karakterin e një personi. Në Shqipëri dhe në Kosovë shpesh emrat përdoren edhe me kuptim, si Gezimi, Mira, Besniku, Pranvera, etj.

Në vend të emrit të tyre hebre (që i referohet Perëndisë), Danielit dhe miqve të tij tani u jepet një emër që u referohet perëndive të botës ku ata jetojnë. Kjo gjithashtu ndikon në mënyrën se si ata ndihen dhe identitetin e tyre. Ata mund të ndjehen pak a shumë si qytetarë të dy botëve.

Në Afrikë është zakon që kur njerëzit me prejardhje myslimane bëhen të krishterë, atyre u jepet një emër i ri i krishterë në pagëzimin e tyre. Kjo do të thotë se ata tani kanë një identitet të ri.

- A ka një kuptim edhe emri juaj?
- Si do të ndiheshit nëse qeveria do t'ju detyronte të përdorni një emër tjetër?
- A ndiheni ndonjëherë (si Danieli) se keni një "identitet të dyfishtë": Jeni shtetas i Shqipërisë/Kosovës dhe në të njëjtën kohë qytetar i mbretërisë së Zotit. Deri në çfarë mase përplasen ndonjëherë këto dy identitete?

Qëndro besnik ndaj Zotit

Emrat e tyre ishin zëvendësuar dhe ata kishin përfunduar në një sistem ku nuk kishte vend për besimet e tyre hebraike. Pyetja ishte: Si i qëndrojnë ata besnikë Perëndisë dhe prejardhjes së tyre? A bashkohen me turmën, apo vendosnin kufijë? Rregullat hebraike të pastërtisë përbënin një problem për ta: një pjesë e ushqimit që mbreti urdhëroi t'u shërbenin u ishte flijuar idhujve dhe për këtë arsye ishte e papastër (v. 8). Kafshët që haheshin gjithashtu nuk u therën sipas ligjit hebre. Ushqimi nuk ishte i pastër ("kosher") dhe kjo ishte e papranueshme për Danielin.

Zgjedhjet

Të krishterët shpesh mund të bëjnë zgjedhje të ndryshme në të njëjtat rrethana. Për shembull, mendoni se si njerëzit merren me korrupsionin, krijimin, ndershmërinë, pikëpamjet politike ose çfarë mendoni për besnikërinë në marrëdhënie. Kufijtë gjithashtu ndonjëherë mund të ndryshojnë me kalimin e viteve. Ajo që na duket e pranueshme sot mund të ketë qenë e papranueshme në kohën e prindërve tanë. Ndonjëherë është e vështirë të kuptojmë këndvështrimin e njëritjetrit dhe mendimi ynë është bardh e zi. Por në të njëjtën kohë mbetet një pyetje emocionuese se sa larg mund të shkosh si i krishterë në një mjedis laik pa bërë lëshime të papranueshme. Si i krishterë, ndonjëherë duhet të thuash se mendon ndryshe për diçka dhe se nuk merr pjesë.

Pyetja 3

- a. Si e përcaktoni ju se çfarë është e papranueshme? A ka edhe kjo diçka personale apo mendoni se ai kufi është treguar shumë qartë në urdhërimet dhe statutet e Perëndisë?

- b. A mund të jepni shembuj të situatave ku mendonit se disa zakone ishin të mira, por si të krishterë tani i shihni ato të papranueshme? Si reagojnë të tjerët (familja, miqtë) kur u tregoni se nuk doni të vazhdoni me ato zakone ?

Ndjeshmëria

Të jetosh në këtë shoqëri kërkon zgjedhje nga ne. Për shkak se ne jemi të krishterë, identiteti ynë është i ndryshëm nga jobesimtarët. Duhet dashuri, ndjeshmëri dhe vendosmëri për të dalluar zgjedhjet që bëni (Filipianëve 1:9 -11): *“Dhe për këtë lutem që dashuria juaj të teprojë gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo dallim, që të dalloni gjërat më të mira dhe të mund të jeni të pastër dhe panjollë për ditën e Krishtit, të mbushur me fryte drejtësie që arrihen me anë të Jezu Krishtit, për lavdi e për lëvdim të Perëndisë”.*

Nuk ka asnjë formulë të thjeshtë që do t'ju ndihmojë të merrni vendimet e duhura. Kjo gjithashtu duhet të na pengojë të gjykojmë të tjerët. Ne shohim te Danieli se Perëndia dëshiron t'i mbajë bijtë e Tij në këmbë, edhe kur ata duhet të funksionojnë në një botë ku njerëzit nuk besojnë në Të. Edhe ne duhet ta gjejmë një rrugë për këtë vetë, me ndihmën e Zotit dhe bashkë-besimtarëve përreth nesh. Danieli gjeti mbështetje në lutjen e tij dhe gjithashtu në marrëdhëniet e tij me miqtë që donin të bënin të njëjtat zgjedhje bazuar në besimin e tyre.

Guximi për të bërë një zgjedhje ndryshe

Danieli mori guximin dhe pyeti kreun e shërbëtorëve nëse nuk duhej të ndotej. Perëndia e bëri kryeshërbëtorin të ndjeshëm ndaj kërkesës së Danielit, por tani ai kishte frikë nga pasojat që kjo zgjedhje mund të kishte për veten e tij. Danieli tregoi se nuk është sjellje rebele, por sugjeroi një alternativë: le të hamë një dietë me bazë bimore për dhjetë ditë dhe më pas të gjykojmë nëse dukemi më pak të shëndetshëm se pjesa tjetër (vs. 12-13).

Plani pati sukses dhe pas dhjetë ditësh ata dukeshin më të ushqyer se ata që hëngrën ushqimin mbretëror (v. 15).

Efesianëve 4:20-24

Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin. Sigurisht ju e keni dëgjuar Jezusin dhe jeni mësuar prej tij, sipas të vërtetës që gjendet në të. Hidhni tej mënyrën e mëparshme të të jetuarit dhe njeriun e vjetër që shkatërrohet nga ephset mashtruese. Përtërihuni në shpirtin e në mendjen tuaj dhe vishni njeriun e ri që Perëndia e krijoi për të jetuar në drejtësinë dhe në shenjtërinë, të cilat vijnë nga e vërteta e tij.

Pyetja 4

- A mund të jepni një shembull në të cilin mendoni se identiteti juaj i krishterë binte ndesh me atë që ju kërkon mjedisi juaj dhe për të cilin kishit nevojë për guxim për të bërë zgjedhjen tuaj? Si arritët të qëndroni të palëkundur?
- A mund të jepni shembuj ku Zoti ju bekoj kur ju kërkuat hapësirë për identitetin tuaj si të krishterë në një situatë që nuk merre parasysh pikëpamjet tuaja?
- Si përpiqesh të jesh një bekim në vendin ku të ka thirrur Zoti?

Ndarja e tregimeve

Në histori ka ndodhur shpesh që besimtarët të jenë persekutuar. Edhe sot në shumë vende është e vështirë ose e pamundur të besosh në Krishtin. Për këtë mund të lexoni në një libër me titullin “Përkushtim ekstrem” (2008, Operacioni Mobilizimi, Zëri i Martirëve). Një histori nga ky libër ka të bëjë me një grua të quajtur Sararuja Turundu e cila jetonte në Nigeri (f. 299):

Unë nuk do të arratisem. Jam gati të mbaj një qëndrim

Saratu Turundu ishte tridhjetë e pesë vjeçe dhe e pamartuar. Ajo i donte fëmijët aq shumë dhe i dëshironte me gjithë zemër, por Zoti nuk iu përgjigj lutjes së saj.

Saratuja vendosi t'ia përkushtonte veten Zotit dhe kishës. Ajo përqafoi familjen e saj të kishës me gjithë zemër dhe e donte veçanërisht mësimdhënien në Shkollën e së Dielës. Ndërveprimi i saj me fëmijët dhe mundësi për t'u treguar atyre rrugën drejt Krishtit e mbushte Saratunë me gëzim të papërshkrueshëm. Ajo e dinte se pa Krishtin nuk do të ishte kurrë e lumtur.

Por myslimanët fanatikë të cilët dominonin qytetin e Kadunës, Nigeri, filluan të persekutonin të krishterët. Ajo

kishte dëgjuar histori të të krishterëve që persekutoheshin në fshatra të tjerë, shtëpitë dhe pronat e tyre u dogjën. Disa madje u rrahën dhe u vranë.

Kështu, kur turma erdhi për të sulmuar të krishterët në Kaduna, Saratuja tashmë kishte vendosur të qëndronte dhe të qëndronte për Krishtin. Vëllezërit e Saratusë iu lutën të largohej nëpër pyje me ta, por edhe pse shihte turmën e zemëruar të digjte kishën e saj të dashur, ajo nuk u largua. U gjunjëzua dhe u lut në dyshtemenë e apartamentit të saj, ndërsa myslimanet lagën ndërtesën me gazolinë dhe i vunë zjarrin. Ajo mbahet mend nga familja e saj si një grua e sjellshme dhe e dhembshur që tregoi dashuri për të gjithë. Ajo vdiq në dashuri për Shpëtimtarin e saj.

Çfarë mendoni për këtë histori?

Në lëvizje

Si mund të luteni (vetë apo me të tjerët) shumë konkretisht për lagjen, fshatin apo qytetin tuaj në javën e ardhshme? Mendoni për qeverinë, banorët lokalë, policinë, gjyqtarët, shkollat, kishat, etj.

Lutje

Ne lutemi për forcën e Zotit në një botë ku ndonjëherë ndjejmë se nuk i përkasim. Ne jemi të huaj në rrugën tonë për në një mbretëri tjetër. E megjithatë edhe ne kemi një detyrë në këtë botë. I lutemi Zotit të na tregojë atë që na ka thirrur të bëjmë. Na jep forcë për të qenë dëshmitarë të të tjerëve.

Tema e tretë: Pajisur për jetën

Pajisur për jetën

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi këtu dhe përmendni disa pika të veçanta falënderimi dhe lutjeje.

Lutuni që në mbledhjen e sotme të kuptojmë se cila është fuqia e Perëndisë, edhe kur bëhet fjalë për të dëshmuar.

Ndarja e tregimeve

Herën e fundit folëm për situata konkrete nga jeta jonë e përditshme, në të cilat vërejmë se mund të ketë tension midis identitetit tonë si të krishterë dhe botës në të cilën jetojmë. Kjo mund të jetë e ndërlikuar. Në punë, në lagjen tonë ose me familjen tonë.

7 fjalët e mëposhtme ofrojnë mënyra për ta ndjekur Jezusin në jetën tonë të përditshme. Diskutoni këto fjalë së bashku.

Rritja shpirtërore

Kjo ka të bëjë me të qenit një bartës i imazhit të Perëndisë. Ai ju krijoi (Zan. 1:27). Ai dëshiron të formojë karakterin dhe qëndrimin tuaj duke formuar frytin e Frymës së Shenjtë në jetën tuaj të përditshme. Fryti i Frymës është dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, butësia dhe vetëkontrolli (Gal. 5:22-23). Këto nuk janë gjëra të lehta, por nëse jemi të bashkuar me Zoti në besim, atëherë ato gjëra do të rriten në ne.

Sjellje e mirë

Ajo që ju bëni, sigurisht që bën ndryshim te të tjerë. Qoftë kjo punë, kujdes për të tjerët, apo çfarëdo tjetër. Ne mund të ndihmojmë njëri-tjetrin që të lulëzojmë dhe që ajo të fillojë të duket paksa si Mbretëria e Perëndisë që po vjen. Mënyra se si ne veprojmë gjithashtu bën një ndryshim të madh. A jemi të kujdesshëm? A po jetojmë për lavdinë e Perëndisë që na krijoi ne dhe gjithçka rreth nesh? A jemi të singurtë? Nëse e bëjmë me vetëdije për Perëndinë (Kololianëve 3:23), mund t'i kërkojmë Atij edhe urtësi dhe forcë për këtë.

Hiri dhe dashuria

Ne kemi marrë shumë nga Zoti, dhe prandaj mund t'a ndajmë përsëri. Kjo mund të bëhet duke i trajtuar njerëzit me dashuri ose duke e vënë

veten në vendin e tyre dhe duke menduar për atë që ata kanë nevojë në atë moment. Është mirë të bësh diçka shtesë për të tjerët, edhe nëse të kushton diçka.

Heqja e zakoneve te këqija

Çdo grup, organizatë dhe shoqëri ka mënyrën e vet për t'i parë gjërat dhe për t'i bërë gjërat. Ka lloj-lloj zakonesh në shtëpi, në punë, në shkollë dhe kudo. Kur gjërat shkojnë keq, ne duhet të përpiqemi të ndryshojmë zakonet në mënyrë që të bëhemi më të ngjashëm me mënyrën se si Perëndia dëshiron që ne ta trajtojmë njëri-tjetrin. Çfarë zakonesh të këqija dalloni tek vetja apo tek të tjerët?

Drejtësia

Kërkimi i drejtësisë është i rëndësishëm. Ne mund të jemi zëdhënës për të vërtetën dhe drejtësinë ndonjëherë. Të ndjekësh Jezusin do të thotë të ngrihesh kundër gjërave që nuk janë të drejta. Në disa situata ne duhet të ngrihemi për njerëz të caktuar ose për parime që janë të vërteta dhe bëjnë drejtësi. Duhet guxim, urtësi dhe lutje.

Ndarja e lajmit të mirë

Perëndia dëshiron të na përdorë si lajmëtarë të ungjillit të tij, lajmin e mirë të shpëtimit nëpërmjet Jezus Krishtit.

Ndoshta nuk kemi mundësi çdo ditë t'i tregojmë dikujt për atë që bëri Jezusi, por ndoshta ndonjëherë mund të përcjellim diçka nga Bibla. Ne mund ta pyesim Zotin çdo ditë për kë mund të lutemi. Ne mund të ndërtojmë marrëdhënie dhe të kemi një zemër për njerëzit rreth nesh. Në të njëjtën mënyrë, ndoshta do të ketë edhe raste kur ne mund të tregojmë se çfarë ka bërë Jezusi në jetën tonë.

Lutja

Ne mund të lutemi dhe të ndërmjetësojmë në çdo situatë dhe për të gjithë rreth nesh. Kjo mund të bëhet përmes një lutjeje në fillim ose në fund të ditës, por edhe në formën e një lutjeje të heshtur në zembrën tuaj kur filloni një bisedë me dikë ose kur jeni në një situatë të vështirë. “Lutuni pa pushim”, thotë Pali në 1 Thes. 5:17.

- **Cila fjalë ju tërheq më shumë?**
- **Cila fjalë është sfiduese për ju?**

Lexoni Biblën

Hyrje

Shpresojmë se do ta përjetoni kishën ku i përkisni si një strehë të sigurt. Sa herë që takoheni në mbledhje, gjen paqe dhe forcë të re me Zotin atje. Por siç e pamë në bisedën e mëparshme, besimi juaj dhe pjesa tjetër e jetës së përditshme nuk janë të ndara nga njëri-tjetri. Kisha është gjithashtu një terren trajnimi për jetën tuaj jashtë kishës. Brenda kishës ju ndihmoni njëri-tjetrin, luteni për njëri-tjetrin dhe ndani jetën tuaj. Ju jeni një

komunitet ashtu siç jeni një komunitet në lagjen tuaj, në punë, me ekipin e futbollit ose në klasën tuaj.

Në kishë, sigurisht, ka një dimension shtesë, ai i Zotit, që ju lidh ju së bashku si vëllezër dhe motra. Nëse gjithçka shkon mirë, ju e përjetoni kishën si një shtëpi ku ndihmoni njëri-tjetrin për të ngulmuar jashtë kishës dhe për të shërbyer në shoqëri.

A e përjetoni edhe ju atë në kishën? A e dinë vërtet njerëzit në kishë se si duket jeta juaj të hënën, të martën, etj.? A e dini për njëri-tjetrin cilat janë gjërat me të cilat keni probleme, apo që ju bëjnë të lumtur?

Kolosianëve 3:1-4 dhe 3:22 deri 4:6

1 Në qoftë se ju jeni ringjallur me Krishtin, kërkonte ato që janë lart, ku Krishti është ulur në të djathtë të Perëndisë.

2 Kini në mend gjërat që janë atje lart, jo ato që janë mbi tokë,

3 sepse ju keni vdekur dhe jeta juaj është fshehur bashkë me Krishtin në Perëndinë.

4 Kur të shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni në lavdi bashkë me të.

22 Ju shërbëtorë, binduni në çdo gjë zotërinjve tuaj sipas mishit, duke u shërbyer jo vetëm kur ju shohin, sikurse të doni t'u pëlqeni njerëzve, por me thjeshtësinë e zemrës, duke druajtur Perëndinë.

23 Dhe çdo gjë që të bëni, ta bëni me dëshirë të mirë, si për Zotin dhe jo për njerëzit,

24 duke ditur se nga Zoti do të merrni shpërblimin e trashëgimisë, sepse ju i shërbeni Krishtit, Zotit.

25 Por ai që punon padrejtësisht do të marrë shpëtimin për gjëra të padrejta që ka bërë, dhe nuk do të ketë anësi për asnjë.

Zotërinj, bëni ç'është e drejtë dhe arsyeshme ndaj shërbëtorëve, duke ditur se edhe ju keni një Zotëri në qiejt.

2 Ngulmoni në të lutur, duke nderuar zgjuar në të me falënderim.

3 Dhe duke u lutur në të njëjtën kohë edhe për ne, që Perëndia të hapë edhe për ne derën e fjalës, për të shpallur misterin e Krishtit, për shkakun e të cilit jam edhe i burgosur,
 4 në mënyrë që ta bëj të njohur, duke e folur siç duhet.
 5 Ecni me urti ndaj të jashtëmëve duke shfrytëzuar kohën.
 6 Të folurit tuaj të jetë gjithnjë me hir, i ndrequr me kripë, që të dini si duhet t'i përgjigjeni gjithsecilit.

Pyetja 1

- a. Çfarë konsideron Pali të rëndësishme për ne në jetën tonë si të krishterë?
- b. Çfarë do të thoshte Pali me "Kripë" (vs 6)? Si duket kjo në terma konkretë?

Qëndrimi i punës

Këto vargje janë pjesë e një seksioni të gjatë mbi zbatimin praktik të ungjillit në jetën tonë të përditshme. Çfarë do të thotë të jetosh si i krishterë? Pali thotë në vargun 17, *"Dhe çfarëdo që të bëni me fjalë ose me vepër, të gjitha t'i bëni në emër të Zotit Jezus..."*.

Më pas ai diskuton efektin e kësaj në marrëdhëniet midis burrit dhe gruas, prindërve dhe fëmijëve dhe skllëvërve me zotërinjtë e tyre. Pali u bën thirrje skllëvërve, si dhe zotërinjve, punonjësve dhe menaxherëve që të trajtojnë njëri-tjetrin sipas parimeve të krishtera: **bindje dhe drejtësi** (v. 22). Kushdo që punon me të tjerët mund të përfitojë nga kjo këshillë. Megjithatë, në kishë nuk flasim shpesh për marrëdhëniet në punë. Më shpesh flasim në kishë për marrëdhënien me Perëndinë. Por Pali thotë këtu: duhet ta bëni punën tuaj sikur ta bëni atë për Perëndinë (v. 23). Jeta e përditshme ka rendësi.

**"Dhe çfarëdo që të bëni me fjalë
ose me vepër,
të gjitha t'i bëni në emër të Zotit
Jezus...".**

Pyetja 2

Pali thotë se çdo gjë që bëjmë, duhet ta bëjmë për Perëndinë. Mendoni për gjërat që bëni në jetën e përditshme: pazari, punët e shtëpisë, punë të përditshme, edukimi i fëmijëve, etj.

- a. Çfarë do të thotë që ne duhet t'i bëjmë të gjitha këto gjëra për Zotin?
- b. Si mund të mendoni më shpesh për këtë?

Shpërblim

Pali thotë se ne nuk duhet të përpiqemi t'i shohim pamjen e jashtme njerëzve të tjerë, por se motivi për të pasur një qëndrim të mirë është nderimi për Perëndinë (v. 23). Përveç të qenit real, Pali shkruan edhe për shpërblimin për punën tuaj me një qëndrim të tillë: Ju i shërbeni Jezusit, a nuk e dini se është Ai që do t'ju shpërblejë në fund (v. 24)?

Por nëse zgjidhni t'a trajtoni personin tjetër padrejtësisht, kjo do të reflektojë përsëri tek ju (v. 25). Mos mendoni se do të mbeteni të pandëshkuar, paralajmëron Pali.

Lutuni si kishë

Për të arritur qëndrimin e duhur ndaj burrit, gruas, fëmijëve, prindërve dhe kolegëve tuaj, keni nevojë për Zotin. Kujtoni frytin e Frymës nga Galatasve 5:22 dhe 23 - dashuri, gëzim dhe paqe, durim, mirëdashje, mirësi, besim, butësi dhe vetëkontroll.

Prandaj Pali e thërret kishën në lutje (v. 2). Në veçanti, ai kërkon që të ndërmjetësojë për punën e tij si apostull që Zoti të hapë dyert për ungjillin (v.3).

Pyetja 3

Si ju ndihmon të qenit anëtar i kishës kur shikoni sfidat në punë?

Interesohuni në anëtarët e kishës

Dy bashkëpunëtorë dhe vëllezër të Palit, Tikiku dhe Onesimi, do të informojnë kishën për rrethanat e Palit (vs 7 -9). Me sa duket është e rëndësishme për Palin që ne si anëtarë të kishës të jemi të vetëdijshëm për realitetin të përditshëm të njëri-tjetrit. Që të mund të ndihmojmë njëri-tjetrin, sigurisht që duhet ta ndajmë jetën tonë në kishë. Puna është një pjesë e rëndësishme e jetës sonë. Vetëm mendoni se sa nga orët tuaja kaloni në punë!

E njëjta gjë vlen edhe për punën vullnetare, familja ose kujdesin për të tjerët. Kur ndajmë pikëllimet dhe gëzimet e kësaj, ne mund ta kapërcejmë më mirë ndarjen midis jetës në kishë dhe javës së punës. Kjo mund të rezultojë në ndërmjetësim, inkurajim, pajisje dhe forma të tjera të kujdesit pastoral më të mirë ndaj njëri-tjetrit.

Flisni me njerëzit përreth jush për Zotin

Menjëherë pas kësaj, Pali trajton qëndrimin tonë ndaj njerëzve “që janë jashtë” (v. 5). Ne duhet të jemi të mençur në këtë. I mençur për të dalluar se si veprojmë, çfarë themi dhe kur themi diçka për Krishtin. Mënyra se si flasim atëherë për Të është shumë e rëndësishme: me dashamirësi, por edhe qartë, “të kripur” (v. 6). Ne e ndeshim këtë imazh të kripës kur bëhet fjalë për të jetuar sipas ungjillit më shpesh në Dhiatën e Re: Jezusi i quan besimtarët 'kripa e tokës' në Mateu 5:13.

Pyetja 4

- Si mendoni se e trajtojnë njëri-tjetrin punëdhënësit dhe punëmarrësit në Shqipëri / Kosovë? Çfarë mund të jetë më mirë?
- Si mund të jenë të krishterët të kripur në vendin e punës? Përmend shembuj.

Ndarja e tregimeve

Shikoni videon e një pastori në Roterdam. Ai thotë se “puna” është një temë e rëndësishme për të.

- Si e sheh ky pastor marrëdhënien midis besimit dhe punës?

Në lëvizje

A. Këshilla për shërbimin në kishë:

Gjatë një shërbimi në kishë, mësoni një anëtarë të kishës të tregojë diçka për punën e tij ose të saj dhe se si i jep një vend besimit në të. Kjo është e mundur, për shembull, me anë të “This Time Tomorrow” (**Nesër në këtë kohë**): Pastori mund t’i bëjë një anëtarë të kishës disa pyetje të thjeshta gjatë shërbimit të adhurimit.

1. Çfarë jeni duke bërë nesër në këtë kohë?
2. Cilat janë sfidat atje, çfarë ju pëlqen?
3. Si mund të lutemi ne për ju?

B. Zgjidhni një nga fjalët për të cilat dëshironi të mendoni veçanërisht gjatë javës së ardhshme:

1. Rritja shpirtërore;
2. Sjellje e mirë;
3. Hiri dhe dashuria;
4. Heqja e zakoneve të këqija;
5. Drejtësia;
6. Ndarja e lajmit të mirë;
7. Lutja.

Lutje

Pyetni paraprakisht nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Falënderoni Zotin që na bëri të ditur se Fryma e Shenjtë na ndihmon. Mund të jemi të sigurt se Perëndia e dëgjon lutjen tonë.

Tema e katërt: Urdhëri i madh i dashurisë

Urdhëri i madh i dashurisë

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi së bashku në këtë takim dhe përmendni disa pika konkrete falënderimi dhe lutjeje. Së fundi, lutuni për praninë e Zotit dhe për udhëzimin e Tij në këtë takim.

Ndarja e tregimeve

Për cilën fjalë keni menduar më shumë gjatë javës së kaluar?
Çfarë mësuar për këtë?

1. Rritja shpirtërore;
2. Sjellje e mirë;
3. Hiri dhe dashuria;
4. Heqja e zakoneve të këqija;
5. Drejtësia;
6. Ndarja e lajmit të mirë;
7. Lutja

Lexoni Biblën

Hyrje

Jeta jonë nuk ka të bëjë vetëm me ndjekjen e 7 fjalëve. Atëherë së shpejti do të duket sikur është një listë me të cilën duhet ta respektojmë. Gjithmonë ka të bëjë thellësisht me dashurinë. Jezusi flet për këtë kur bisedon me një doktor për ligjin dhe dashurinë.

Luka 10: 25-37

25 Atëherë ja, një doktor i ligjit u ngrit që ta vinte në provë dhe i tha: "Mësues, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?"

26 Dhe ai tha: "Çfarë është shkruar në ligj? Si e lexon?"

27 Ai duke u përgjigjur tha: "Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë forcën tënde dhe me gjithë mendjen tënde, edhe të afërmin tënd porsì vetveten".

28 Jezusi i tha: "U përgjigje drejti; vepro kështu dhe do të rrosh".

29 Por ai, duke dashur të justifikonte veten, i tha Jezusit: "Po kush është i afërmi im?"

30 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe tha: "Një burr zbriste nga Jeruzalemi për në Jeriko dhe ra në duart e kusarëve, të cilët, mbasi e zhveshën dhe e bënë gjithë plagë, u larguan dhe e lanë gati të vdekur.

31 Rastësisht një prift po zbriste nëpër të njëjtën rrugë dhe, mbasi e pa atë burrë, vazhdoi tutje, në anën tjetër.

32 Po ashtu edhe një levit, kur arriti aty, erdhi dhe e pa dhe vazhdoi tutje, në anën tjetër.

33 Por një Samaritan, që po udhëtonte, i kaloi afër, e pa dhe kishte dhembshuri.

34 Dhe mbasi iu afrua, ia lidhi plagët duke ia larë me vaj dhe me verë; pastaj e vuri mbi kafshën e vet, e çoi në një han dhe u kujdesua për të.

35 Dhe të nesërmen, para se të niset, nxori dy denarë dhe ia dha hanxhiut duke i thënë: "Kujdesu për të dhe ç'të shpenzosh më shumë, do të të jap kur të kthehem".

36 Cili nga këta të tre, pra, të duket se që i afërmi i atij që ra në duart e kusarëve?"

37 Dhe ai tha: "Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij". Atëherë Jezusi i tha: "Shko dhe bëj kështu edhe ti".

Pyetja 1

Çfarë roli luajnë personat e mëposhtëm në këtë pasazh

Biblik:

- Një doktor i ligjit
- Jezusi
- Njeriu i grabitur
- Prifti
- Leviti
- Samaritani

Dashuria si urdhërim

Është në vetvete një pyetje interesante nga doktori i ligjit: Çfarë duhet të bëj që të jetoj përgjithmonë (v. 25)? Jezusi i tregon atij se ai tashmë e di përgjigjen. Në fund të fundit, ai ka ligjin? (v. 26) Ligji është çelësi i jetës së mirë përpara Perëndisë. Kjo është jeta e përjetshme: ta duash Perëndinë me gjithçka që është në ty dhe të afërmin si veten tënde (v. 27). Thelbi i urdhërimeve është dashuria. A është kaq e vështirë? Megjithatë, nuk është e qartë për studiuesin. Ai dëshiron një detyrë për të justifikuar veten. Por nuk funksionon kështu. Të ndjekësh Jezusin nuk është një jetë legaliste, nuk konsiston në mbajtjen e rregullave. Ndjekja e Jezusit bëhet e dukshme në një jetë të dashurisë.

Dashuria si thirrje

Jezusi tregon këtu se dashuria e vërtetë është më shumë se një ndjenjë e mirë dhe shtrihet përtej familjes dhe miqve tuaj. Nuk është thjesht një ndjenjë apo ndjekja e rregullave. Dashuria është një thirrje, për të jetuar në besnikëri dhe dhembshuri. Për t'u kushtuar vëmendje njerëzve, të cilëve askush nuk u kushton vëmendje. Është thirrja, për këdo që dëshiron të ndjekë Jezusin. Thelbi i ligjit qëndron në këtë pyetje: kush e ka zemrën tuaj? A e doni Zotin dhe a i doni njerëzit pa kushte? Apo i vendosni kufijtë tuaj?

Justifikim

Doktori i ligjit dëshiron të dijë se kush është i afërmi i tij. Jezusi i përgjigjet pyetjes së tij me historinë e njohur të Samaritanit të Mirë. Në anë të rrugës është një burrë gjysmë i vdekur. Tre persona e shohin të shtrirë atje dhe mund ta ndihmojnë. Dy të parët janë hebrenj, domethënë një prift dhe një Levit (v. 31 dhe 32). Është “puna” e tyre të kujdesen për të varfrit, por kalojnë në anën tjetër dhe e lënë viktimën të shtrirë aty. Ata mund të kenë justifikime të mira: ndihma e burrit i bën ata të papastër (sipas ligjit), ose rrezikojnë të sulmohen edhe nga hajdutët. Në mënyrë të ngjashme, ne shpesh kemi të gjitha llojet e arsyeve për të zgjedhur të mos jemi të afërm me dikë në nevojë. Këto arsye mund të jenë, për shembull:

- Nuk e njohim mirë personin;
- Nuk mund t'i ndihmojmë të gjithë. Ka kaq shumë nevojë;
- Ndoshta personi tjetër ka vetë shkaktuar problemet e tij;
- Nuk duhet të na kushtojë asgjë.

Pyetja 2

- a. Kush është i afërmi juaj?
- b. Në fakt ligji ka të bëjë me një jetë dashurie. Çfarë do të thotë për ju të doni të afërmin tuaj?
- c. Urdhërimet ishin shumë të rëndësishme për doktorin e ligjit. Besimi i tij konsistonte në respektimin e rregullave fetare. Si është në Shqipëri/Kosovë? A njihni njerëz, besimi i të cilëve ka të bëjë kryesisht me zbatimin e rregullave dhe traditave? Çfarë do të dëshironit t'u thoshit atyre nga historia jonë biblike?
- d. Jepni një shembull të një situatë ku nuk keni arritur t'i ndihmoni njerëzit kur mundeni. Çfarë arsyeje kishit për të kaluar pranë tyre? Shikoni edhe arsyet e mësipërme.

Dhembshuria

Personi i fundit nga i cili do të prisnit në këtë histori përfundon duke i nxjerrë duart jashtë. Është samaritanin (vs 33 -35). Ai nuk shikon larg, por është 'i prekur me dhembshuri'. Këto janë terma që përdoren gjithashtu për të përshkruar Jezusin (Luka 7:13, Mateu 9:36). Është Jezusi ai që sheh njerëzit në nevojë. Ai është prekur me ta dhe nga dashuria bëhet pjesë e jetës së tyre. Dhembshuria e tij i kushtoi atij jetën. Jezusi është bërë i afërm me doktorin e ligjit, por edhe me ne. Le të përpiqemi të veprojmë si Jezusi dhe të jemi të afërm me tjetrin në nevojë.

Samaritanët

Një samaritan në Bibël ishte një person nga Samaria, një rajon në veri të Jeruzalemit. Në kohën e Jezusit, populli jude i Galileesë dhe Judesë i shmangu samaritanët, duke i parë ata si një racë e përzier që praktikonte një fe të papastër e gjysmë pagane.

Historia e samaritanëve e ka origjinën nga koha e robërimit të mbretërisë veriore nën Asirinë në 721 para Krishtit. Judenjtë u

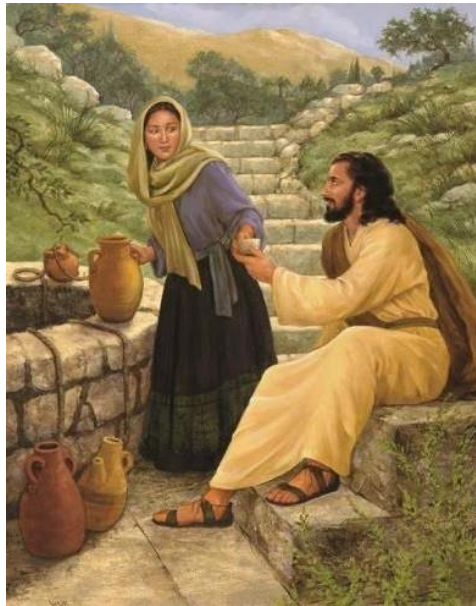

martuan me asirianët pas robërisë dhe krijuan racën samaritane gjysmë çifute, gjysmë johebreje.

Në kohët e Dhiatës së Re, hebrenjtë i përbuznin samaritanët dhe nuk kishin asnjë lidhje me ta. Por Jezusi ndau lajmin e mirë me samaritanët (gruaja samaritane te pusi Gjoni 4:4 –26) dhe duke shëruar një lebroz samaritan (Luka 17:11–19).

Tek Luka 10 Jezusi e portretizoi samaritanin si heroin e historisë. Kjo histori tronditi publikun. Jezusi tregoi se dashuria autentike duhet të kapërcejë të gjithë kufijtë njerëzorë të racës, fesë, kombësisë, klasës ekonomike dhe statusit arsimor.

Tek Veprat e Apostujve 1:8, Jezusi u tha dishepujve të Tij se, me fuqinë e Frymës së Shenjtë, ata do të ishin dëshmitarët e Tij në Samari. Te Veprat e Apostujve 8 profecia u përmbush dhe Samaria u bë një fushë e hershme misioni. Filipi zbriti në një qytet të Samarisë dhe atje shpalli Mesian.

Pyetja 3

- a. A ka grupe njerëzish që diskriminohen në kohën tonë në Shqipëri/Kosovë? Për çfarë arsyes?
- b. Jezusi nuk i shmangu samaritanët, nuk u fliste atyre, etj. Ai e dinte se besimi i tyre nuk ishte i pastër. Çfarë mund të mësojmë nga marrëdhëniet e Jezusit me samaritanët?

Ndarja e tregimeve

Së bashku shikojmë videon për Christien.

- a. Si përpiqet Christien të jetë një afërm me të tjerët në lagjen e saj?
- b. A mund të jepni një shembull se si përpiqeni ta zbatoni historinë e Samaritanit të Mirë në jetën tuaj të përditshme?

Lutje

Pyesni nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Falënderoni Zotin për dhembshurinë e tij për ne dhe pyesni nëse Ai do t'ju japë dhembshuri për ata që janë afër jush që kalojnë rrugën tuaj.

Tema e pestë: Ati ynë që je në qiej

Ati ynë që je në qiej

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi këtu dhe përmendni disa pika konkrete falënderimi dhe lutjeje. Lutuni gjithashtu për njerëzit të cilëve ju keni qenë në gjendje t'u shërbeni si të afërme javët e fundit. Së fundi, lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe për udhëzimin e Tij në këtë bisedë.

Studimi i Biblës

Hyrje

Sot do të flasim për lutjen që na mësoi Jezusi "Ati ynë që je në qiej". Është lutja më e famshme në tokë. Është lutja që Jezusi i mësoi dishepujt të luteshin. Është një lutje që bëhet në mbarë botën dhe nga të gjitha kishat. Lutja "Ati ynë" është një lloj përmbledhje e ungjillit të plotë. Bëhet fjalë për mbretërinë e Perëndisë dhe marrëdhënien tonë me Të. Në të thuhet gjithçka e rëndësishme. Ndoshta ju e dini shumë mirë këtë lutje. Rreziku me një lutje të njohur është se ndonjëherë mund të humbasë kuptimin e saj.

Pyetja 1

- a. Kur lutesh, për çfarë / për kë lutesh zakonisht?
- b. A keni kohë të caktuara gjatë ditës kur luteni?

Lexoni Biblën

Mateu 6:5-13

5 Dhe kur ti lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten në këmbë në sinagoga dhe në sheshet e rrugëve, në mënyrë që njerëzit t'i shohin; në të vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre.

6 Por ti, kur lutesh, futu në dhomëzën tënde, mbylle derën dhe lutju Atit tënd në fshehtësi; dhe Ati yt, që shikon në fshehtësi, do të ta shpërblejë publikisht.

7 Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje të kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja se kanë përdorur shumë fjalë.

8 Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjërat për të cilat keni nevojë, para se ju t'i kërkon.

9 Ju, pra, lutuni kështu:

"Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt.

10 Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell.

11 Bukën tonë të përditshme na e jep sot.

12 Dhe na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë.

13 Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen".

Konteksti

Lidhur me lutjen, Jezusi i udhëzon njerëzit që të mos e bëjnë atë si hipokritët. Atyre u pëlqente të ishin në vende publike, si sheshe dhe sinagoga, ku të gjithë mund të shihnin sa mirë luten.

Më mirë të lutemi në dhomën tonë, në fshehtësi, pas dymve të mbyllura (Mat. 6:5-6). Për shkak të kësaj ne kemi afërsi me Zotin, i cili gjithashtu sheh në fshehtësi, dhe Ai është në qendër të lutjes, në vend të njerëzve që na rrethojnë. Mund të flasim hapur me Zotin për gjithçka që na shqetëson. Në lutjen e Zotit ne e shprehim këtë intimitet duke ardhur tek Ai si fëmija i Tij dhe duke ndarë nevojat dhe mëkatet tona me Të, duke i kërkuar Atij të na japë atë që kemi nevojë.

Nuk ishte e pazakontë që mësuesit hebrenj t'u mësonin lutjet standarde studentëve të tyre. Ne mund të përdorim pjesët nga 'Lutja e Zotit' si pikënisje për të menduar për interpretimin konkret të atyre prioriteteve në jetën tonë.

Pyetja 2

- Kur ishte hera e fundit që je lutur sipas kësaj lutjeje?
- Cila pjesë e kësaj lutjeje ju pëlqen më shumë?
- A mund të tregoni për një kohë kur e përjetuat Perëndinë shumë afër ndërkohë që po luteshit?
- Nëse e shikoni nga afër këtë lutje, mund të shihni tre pjesë. Cilat janë tre pjesët?

Lutjen mund ta ndajmë në **tri pjesë kryesore**:

1. E gjithë lavdia i takon Perëndisë

a. Ati ynë që je në qiej

Perëndia është Krijuesi ynë. Identiteti ynë nuk varet nga ajo që bëjmë, çfarë kemi apo çfarë thonë njerëzit për ne. Identiteti ynë përcaktohet nga fakti se ne jemi fëmijë të Perëndisë. Ai është Ati ynë. Kjo është diçka intime që fetë e tjera nuk e dinë. Jezusi shpesh i drejtohet Perëndisë në lutjet e tij si "Abba" ose "Atë" (Marku 14:36). Sa e veçantë që mund ta bëjmë edhe ne këtë. Fjala 'ynë' tregon se jemi të lidhur me besimtarë të tjerë në mbarë botën. Kur themi "në qiej", ne po theksojmë plotfuqinë dhe madhësinë e Zotit.

Pyetja 3

- a. Çfarë do të thotë për ju që mund t'a quani Zotin babain tuaj?
- b. A mund të jepni një shembull se si luteni për të tjerët?

b. U shenjtëroftë emri yt

"U shenjtëroftë emri yt" ose "Emri yt qoftë i shenjtë" ka të bëjë me njohjen e Zotit si të Shenjtë. Ai është krejtësisht i ndryshëm dhe më i lartë se ne njerëzit. Ne duhet t'i japim lavdi Atij. Kjo është në kontrast me lutjet e farisenjve ose jo-hebrenjve. Ata kërkojnë lavdi për veten e tyre. Duke pasur parasysh madhësinë e Zotit, është e nevojshme të fillojmë me Të para se t'i kërkojmë Atij mëshirën e Tij. Përveç kësaj, në këtë lutje ne shprehim edhe dëshirën ose shpresën që të gjithë t'i japin Zotit nderin që i takon.

c. Ardhtë mbretëria jote

Kjo lutje flet për dëshirën që Zoti të mbretërojë kudo. Ndjekësit e Jezusit lutën që ungjilli të njihet kudo dhe që të gjithë t'a njohin Atë si Mesia. Jezusi tha se mbretëria e qiejve është afër

(Luka 21:31) dhe se “i gjithë autoriteti në qiell dhe në tokë i është dhënë Atij” (Mateu 28:18). Ne lutemi që kjo të jetë e dukshme në vendet ku jemi çdo ditë.

d. U bëftë vullneti yt si në qiell, ashtu edhe në tokë

Kjo lutje ka të bëjë me dorëzimin ndaj vullnetit të Zotit. Ne lutemi që Perëndia të na përdorë në planin e tij. Ne besojmë tek Ai dhe e lëmë të marrë drejtimin. Kjo ndonjëherë mund të jetë mjaft e vështirë, sepse shpesh mendojmë se dimë gjithçka aq mirë vetë.

Pyetja 4

- A keni përjetuar që Zoti ju udhëzoi? Si?
- Si mund ta njohim vullnetin e Zotit në jetën tonë?
- A pyesni ndonjëherë të tjerët për këshilla kur merrni vendime të mëdha? Nëse po, si funksionon kjo?

2. Ajo që ne kemi nevojë nga Zoti

a. Bukën tonë të përditshme na e jep sot

Ne varemi nga Zoti për gjithçka, çdo ditë. Ai kujdeset për ne. Jezusi thotë në të njëjtin kapitull, "Mos u shqetëso për të nesërmen." Kjo ka të bëjë me të gjitha nevojat fizike dhe shpirtërore. Në këtë lutje, ne themi "ne" përsëri. Ne ndihemi të lidhur me të tjerët, duke përfshirë ata që mezi mund të kenë mjaftueshëm për të ngrënë.

Pyetja 5

- a. A e keni ndjerë ndonjëherë se Perëndia u është përgjigjur lutjeve tuaja për nevojat tuaja në jetën e përditshme? A mund të përmendni një shembull për këtë?
- b. A ju është dhënë nga Perëndia më shumë sesa keni nevojë në të vërtetë? Nëse po, çfarë bëni me të? Nëse jo, si e trajtoni atë?

b. Dhe na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë. Këto janë kohët kur ne zgjodhëm për veten tonë dhe nuk ndoqëm rrugën e Zotit. Kur Zoti na fal, marrëdhënia jonë me Të mund të rivendoset ashtu si mund të rivendoset marrëdhënia mes nesh dhe tjetrit kur ne e falim atë. Zoti fal pa kushte dhe kërkon të njëjtën falje të pakushtëzuar nga ne.

c. Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga i ligu

Si njerëz të falur, ne nuk duam të biem përsëri në tundimet e vjetra. Jezusi u tundua në shkretëtirë (Mat. 4:1-11), por Ai nuk iu dorëzua mëkatit. “I ligu”, djalli apo Satani, është burimi i të gjitha tundimeve.

Pyetja 6

- a. Çfarë do të thotë falje për ju?
- b. Çfarë bëni nëse e keni të vështirë të falni dikë tjetër?
- c. A keni përjetuar ndonjëherë çlirimin nga i ligu?

d. E gjithë lavdia i takon përsëri Perëndisë**a. Sepse jotja është mbretëria, fuqia dhe lavdia përjetë**

Ashtu siç filloi lutja me lavdërim, po ashtu përfundon me lavdërim. Zoti e merr gjithë lavdinë. Është një rrëfim se Ai ka autoritet mbi gjithçka. Ai ishte në fillim dhe Ai është atje në gjithë lavdinë e Tij në fund.

Ndarja e tregimeve

Le të shikojmë videon për znj. Van de Bos

- Si mundohet zonja Van den Bos, pavarësisht kufizimeve të saj, të bëjë diçka për të tjerët, bazuar në besimin e saj?
- Në çfarë mënyre është ajo një frymëzim për ju?

Në Lëvizje

- Zgjidhni një nga pjesët e "Atit Ynë" që ju tërheq më shumë në këtë moment.
- Provoni ta shkruani këtë pjesë me fjalët tuaja.
- Lutuni "Ati Ynë" një herë në ditë, duke zëvendësuar pjesën që keni zgjedhur me tekstin që keni shkruar vetë.
- Nëse dëshironi të mësoni më shumë rreth "Lutjes së Zotit" merrni mësimin falas në internet për këtë lutje në <https://kurse-biblike.learnnn.com/Lutja-e-Zotit>

Lutja

Mbyllni takimin duke lutur lutjen e Zotit

"Ati ynë që je në qiej,
u shenjtëroftë emri yt. Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell. Bukën tonë të përditshme na e jep sot. Dhe na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim në fajtorëve tanë. Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen".

Mateu 6:9-13

FOKUSI
Albania - Kosovo

www.fokusi.al

Fokusi

info@fokusi.al

0697013501